





verecūdas hō de adulatione q̄ litigio: q̄suls  
litigiū sit grauius.

**D**einde consi-  
derādū ē de liberalitate et vi-  
tys oppositū. s. auaritia et p-  
digalitate. Circa liberalitatez  
q̄runt sex. p̄ vtrū liberalitas  
fit virt? 2<sup>o</sup> q̄ sit mā eius. 3<sup>o</sup> de actu ipsius.  
4<sup>o</sup> vtrū magis ad eū dare q̄ accipere p̄tineat  
5<sup>o</sup> vtrū liberalitas sit ps iusticie. 6<sup>o</sup> de opara-  
tione eius ad alias virtutes.

### Ad primuz sic proce-

dit. Videt q̄ liberalitas nō sit virtus. Nulla  
n. virtus d̄riat nāli inclinatio. inclinatio at̄ na-  
tural̄ ē ad B̄ vt aliq̄s plus sibi q̄ alijs prou-  
deat: cuius d̄riū p̄tinet ad libalē: ga vt p̄bus  
dic̄ i 4<sup>o</sup> ethicoz. liberalis ē non respicere ad  
seipsū ita q̄ sibi m̄iora derelinq̄t. q̄ liberalitas  
nō ē virtus. ¶ Itē p̄ diuitias hō suā vitā su-  
stentat. et ad felicitatē diuitie organice deser-  
uiūt vt d̄r i p̄ ethicoz. cū q̄ ois virt<sup>o</sup> ordinē  
ad felicitatē: videt q̄ liberalis n̄ ē virtuosus  
de q̄ p̄bs dicit i 4<sup>o</sup> ethicoz. q̄ n̄ ē acceptiu<sup>o</sup>  
pecunie neq; custoditiu<sup>o</sup> sed emissiu<sup>o</sup>. ¶  
Virtutes h̄nt d̄nexionē ad iūicē. s; liberalitas  
nō videt d̄nexa alijs virtutib<sup>o</sup>: mlti. n. sūt vir-  
tuosi q̄ nō p̄nt eē libales ga nō h̄nt qd̄ dent:  
multiq; libalē dant vel expēdūt q̄ m̄ al̄ sūt  
vitiōsi. q̄ liberalitas nō ē virtus. ¶ S; 3<sup>o</sup> ē qd̄  
Amb<sup>o</sup> dic̄ i p̄ d̄ officijs. q̄ in enāgelio mltas  
doctrinas accipim<sup>o</sup> iuste liberalitatis. s; i enā-  
gelio nō docent nisi ea q̄ ad virtutē p̄tinent. q̄  
libalitas ē virtus. ¶ B<sup>o</sup> dicendū q̄ sic Aug<sup>o</sup>  
dic̄ i li<sup>o</sup> d̄ libe. ar. bene vti his q̄bus male vti  
possum<sup>o</sup> p̄tinet ad virtutē. possumus at̄ b̄n̄ et  
male vti nō solū his q̄ intra nos sūt puta po-  
tētys et passiōibus aie: s; etiā his q̄ extra nos  
sūt. s. reb<sup>o</sup> hui<sup>o</sup> mūdi d̄cessis nob̄ ad sustenta-  
tionē vite. et iō cū b̄n̄ vti his reb<sup>o</sup> p̄tineat ad li-  
balitatē: cōsequēs ē q̄ liberalitas virtus sit.  
¶ Ad p̄mū q̄ dicendū q̄ sicut Amb<sup>o</sup> et Basi-  
l<sup>o</sup> dicūt. sup̄abundātia diuitiaz dat̄ aliq̄b<sup>o</sup> a  
deo vt meritū bone dispensatiōis acquirant  
paucā aut vni sufficiūt. et iō libalis plura lau-  
dabilē i alios expēdit q̄ i seipsū. debet autē  
hō sp̄ magis sibi p̄uidere i sp̄ialib<sup>o</sup> bonis in  
q̄bus vnusq; sibi p̄cipue subuenire p̄t. et  
tū etiā i reb<sup>o</sup> ip̄a<sup>o</sup> ib<sup>o</sup> nō p̄tinet ad libales vt  
sic alijs itē dat̄ q̄ oīo se et suos despiciat. ¶

**Amb<sup>o</sup> dic̄ i p̄ d̄ officijs. Est illa p̄bāda libera-**  
litas vt proximos semis tui nō despicias si  
egere cognoscas. Ad secūdū dicendū q̄ ad  
libalē nō p̄tinet sic diuitias emittere ut non  
sibi remaneat vñ sustentē et vñ virtutis opa  
exequat q̄bus ad felicitatē peruenit. Unde  
p̄bs dic̄ i 4<sup>o</sup> ethicoz. q̄ liberal<sup>o</sup> curat p̄pria  
volēs p̄ hoc q̄buslibet sufficere. et Amb<sup>o</sup> dic̄  
i li<sup>o</sup> de officijs. q̄ oīs nō vult simul effundi  
opes s; dispensari: nisi forte vt Helise<sup>o</sup> bonē  
suos occidit et pauit paupes ex eo qd̄ habuit  
vt nulla cura teneret domestica: qd̄ p̄tinz ad  
statū p̄fectiōis sp̄ialis vite: de q̄. i. dicit. et tū  
sciendū q̄ B̄ ipsū qd̄ ē sua libalē largiri iō: tū  
est act<sup>o</sup> virtutis ad b̄tudinē ordinat. ¶ Ad  
tū dicendū q̄ sicut p̄bs dic̄ i 4<sup>o</sup> ethicoz. illi  
q̄ cōsumūt mltas res i tēperatys nō sūt li-  
bales s; pd̄igi. et sicut q̄cūq; effudit q̄ habet  
p̄p̄i q̄q; alia p̄ctā. ¶ In Amb<sup>o</sup> dic̄ i p̄ de offi-  
cys. Si gdiuus eū q̄ possessiones alioz eri-  
pe conat: nō p̄bat largitas: nec illa p̄fecta ē  
libalitas si iactātie cā magis q̄ m̄ie largiar<sup>o</sup>  
et iō illi q̄ carēt alijs virtutibus: licet i aliqua  
mala opa multa expēdat nō sūt libales. nihil  
etiā p̄hibet aliquos multa i bonos vsus ex-  
pēdē. et habitū liberalitatis nō h̄re: sic et aliarū  
virtutū opa faciūt hoies anteq̄ habitū virtutis  
habeāt: licz nō eodē mō q̄ virtuosū vt s̄ dicitū  
ē. sicut etiā nihil p̄hibet aliq̄s virtuosos licet  
sint paupes eē libales. ¶ In p̄bs dic̄ i 4<sup>o</sup> ethi-  
coz. Scdm̄ s̄bam. i. facultatē diuitiaz libali-  
tas d̄r: nō. n. consistit i multitudie datoz: sed in  
dātis habitu. Et Amb<sup>o</sup> dic̄ i p̄ de officijs q̄  
affectus diuitie collatōnē aut pauperē facit  
et precii rebus iponit.

### Ad secunduz sic pro-

cedit. Videt q̄ liberalitas nō sit circa pecūias  
Dis. n. virtus moral̄ ē circa opatiōes vel pas-  
siōes. eē autē circa opatiōes ē p̄p̄iū iusticie:  
vt d̄r i 5<sup>o</sup> ethicoz. q̄ cū liberalitas sit virtus mo-  
ralis videt q̄ sit circa passiōes et nō circa pe-  
cūias. ¶ Ad liberalē p̄tinet q̄rūctūq; di-  
uitiaz vsus. s; diuitie nāles sūt veriores q̄ di-  
uitie artificiales q̄ i pecunijs cōsistūt: vt p̄p̄  
p̄hm̄ i p̄ polit<sup>o</sup>. q̄ liberalitas nō ē p̄ncipalē cir-  
ca pecūias. ¶ Diferaz virtutū d̄rte sunt  
matie: ga habit<sup>o</sup> distinguūt fm̄ oba. sed res  
extiores sūt materie iusticie distributue et  
cōmunitue. q̄ nō sūt mā liberalitatis. ¶ S; 3<sup>o</sup>  
ē qd̄ p̄bs dic̄ i 4<sup>o</sup> ethicoz q̄ liberalitas videt